

Ojciec
Józef Andrasz SJ
Spowiednik świętych

STANISŁAWA BOGDAŃSKA

Ojciec
Józef Andrasz SJ
Spowiednik świętych

Wydawnictwo WAM – Księża Jezuici

© Wydawnictwo WAM – Księża Jezuici, 2017

Opieka redakcyjna: Klaudia Adamus
Redakcja: Artur Czesak
Korekta: Dariusz Godoś
Projekt okładki i skład: Paweł Kremer – Chapter One

NIHIL OBSTAT

Przełożony Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego
ks. Jakub Kołacz SJ, prowincjał,
Kraków, 2 października 2017 r., l.dz. 184/2017

ISBN 978-83-277-0769-7

WYDAWNICTWO WAM
ul. Kopernika 26 • 31-501 Kraków
tel. 12 62 93 200 • faks 12 42 95 003
e-mail: wam@wydawnictwowam.pl

DZIAŁ HANDLOWY
tel. 12 62 93 254-255 • faks 12 62 93 496
e-mail: handel@wydawnictwowam.pl

KSIĘGARNIA WYSYŁKOWA
tel. 12 62 93 260
www.wydawnictwowam.pl

Druk: DIMOGRAF • Bielsko-Biała

Publikację wydrukowano na papierze iBOOK White 70 g wol. 1.6
dostarczonym przez IGEPa Polska Sp. z o.o.

Wstęp

Szanowni czytelnicy i czciciele Miłosierdzia Bożego, otrzymujecie do rąk niewielką książkę, która przybliży zapomnianą postać jednego ze spowiedników św. Siostry Faustyny Kowalskiej – ks. Józefa Andrasza SJ. O ile wielu doskonale znana jest osoba innego jej ojca duchownego, bł. ks. Michała Sopoćki, o tyle należy wydobywać z niepamięci częściej przez nią wspomnianego w *Dzienniczku* wywodzącego się z ziemi sądeckiej ks. Andrasza.

Czyni to także autorka, która odnosząc się do różnych tekstów źródłowych, przybliży nam tę niesamowitą kapłańską, jezuicką postać. Autor niedokończony „pierwszej biografii” św. Siostry Faustyny był także niez mordowanym kaznodzieją i rekolekcjonistą. Zawiazywał na terenie całej Polski wspólnoty Apostolstwa Modlitwy i za pozwoleniem władz zakonnych na wszelkie sposoby szerzył kult Serca Bożego, a w konsekwencji Bożego Miłosierdzia. Można rzec, że pośrednio przyczynił się też do oddania naszego kraju w opiekę Sercu Bożemu, którego to aktu w okresie powojennym dokonał osobiście Prymas Tysiąclecia.

Ksiądz Józef Andrasz do śmierci św. Siostry Faustyny był jej przewodnikiem duchowym, a gdy przybliżał się kres i jego życia, doświadczony chorobami i wieloma operacjami, cierpieniem dopełniał służby Słowu i dziełu.

Należy również nadmienić, że przez całe służebne życie dane mu było z Opatrzności Bożej być „spowiednikiem świętych”, bo obok św. Siostry Faustyny prowadził duchowo także: bł. Anielę Salawę, Sługę Bożą Paulę Zofię Tajber – założycielkę Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Duszy Chrystusa Pana – oraz dźwigającą cierpienie siostrę ze zgromadzenia św. Siostry Faustyny – s. Kalikstę Piekarczyk ZMBM.

Wiele krajów ma swych ulubionych patronów i wielkie osobowości, a w krajach romańskich poszczególne miasta mają swych ukochanych świętych. Podczas podróży po ziemi włoskiej zauważyłem, że np. Padwa czci św. Antoniego, Neapol św. Januarego, sycylijska Katania św. Agatę, Syrakuzy św. Łucję, natomiast Palermo św. dziewicę Rozalię. Mimo wrześnieowego wspomnienia liturgicznego tej świętej lud i władze hucznie świętują przez kilka dni odpust lipcowy – na pamiątkę „znalezienia jej kości” na wznoszącej się nad miastem Montepellegrino (Górze Pielgrzyma) i sprowadzenia tych doczesnych szczątków do miasta (obecnie są one wystawione do publicznego kultu w srebrnej urnie w miejscowej katedrze).

Myślę sobie, jako duszpasterz w parafii, gdzie kult Bożego Miłosierdzia znaczonej jest także cechami duchowości ks. Andrasza, że należałoby się i w naszej

Ojczyźnie zastanowić nad większym rozpropagowaniem w różnych, w tym także wydawniczych formach, wiedzy o życiu i dziele wielu polskich świętych i błogosławionych oraz ich kultu. Przyczynia się do tego m.in. niniejsza książka autorstwa Stanisławy Bogdańskiej.

Niech więc i ta publikacja będzie „przeniesieniem małej kosteczki” wiedzy z odosobnionej „góry pielgrzyma” do „dzisiejszego ludnego i gwarneho miasta”, by wielu ludziom przybliżyć osobę zapomnianą, a wierzącym dać impuls do osobistej modlitwy, zaś w przypadku świętych i błogosławionych do ich kultu – czemu także służą zamieszczone na końcu książki różne formy prywatnych nabożeństw i teksty pobożnościowe.

Życzę owocnej lektury
ks. Krzysztof I. Pasyk

Palermo, 14–15 lipca 2017 roku

Życie Józefa Andrasza SJ

Wszyscy słyszeliśmy o Siostrze Faustynie Kowalskiej, apostołce Bożego Miłosierdzia, stykamy się z jej pamiętnikiem duchowym nazwanym *Dziennikiem* – czytamy go albo słuchamy z audiobooka. Wybrana przez samego Jezusa, niepospolicie uprzywilejowana, przeznaczona do tego, aby przypomnieć nam o największym przymiocie Boga, to jest Miłosierdziu, które jest przed Jego Sprawiedliwością. Napisało już i opublikowano wiele biografii św. Faustyny Kowalskiej, ale ta najcenniejsza, napisana niedługo po jej śmierci, wydana została dopiero niedawno. Jej autorem był o. Józef Andrasz, jezuita, krakowski spowiednik świętej i kierownik duchowy. Dzieło, mimo że nieukończone, gdyż jego autor zmarł, uważane jest za najbardziej dojrzałą biografię świętej¹. Czy kierownik duchowy łagiewnickiej mistyczki spodziewał się, że

¹ Por. J. Andrasz, *Życiorys świętej Faustyny*, Wydawnictwo WAM – Księża Jezuiti, Kraków 2015, s. 9.

wiele lat po śmierci, 18 kwietnia 1993 roku, jego córka duchowa – Siostra Faustyna Kowalska – doczeka się beatyfikacji, a 30 kwietnia 2000 roku kanonizacji przez papieża Polaka – Jana Pawła II?

„Ludzie potrafią wykazywać ogromną pracowitość i zapobiegliwość, kiedy idzie o ubranie, jedzenie, mieszkanie, stroje, przyjemności, w ogóle sprawy ciała. Przyjdzie śmierć i zabierze wszystko. Natomiast dla duszy, dla jej świętości, dla jej życia nadprzyrodzonego, dla tych skarbów, którymi powinni ją, czyli siebie samych, ozdobić i uszczęśliwić na całą wieczność, są dziwnie niewrażliwi, a stąd niedbali i leniwi”² – pisał o. Andrasz w swojej książce *Poświęć się Sercu Bożemu*.

Józef Andrasz urodził się 16 października 1891 roku w Wielopolu koło Nowego Sącza (diecezja tarnowska), miał sześciu braci i trzy siostry. W szeregi Towarzystwa Jezusowego wstąpił, mając niespełna piętnaście lat. W jednym z listów wyznał, że powołanie do Towarzystwa Jezusowego otrzymał w Nowym Sączu, przed znajdującym się w kościele jezuickim cudownym wizerunkiem Matki Bożej Pocieszenia³. W zakonie otrzymał solidne wykształcenie humanistyczne, filozoficzne i teologiczne. Podczas studiów teologicznych, które odbywał m.in. w Starej Wsi koło Brzozowa, doczekał się upragnionej przez Polaków wolności po 123 latach niewoli. Po święceniach kapłańskich, które otrzymał

² J. Andrasz, *Poświęć się Sercu Bożemu*, Wydawnictwo WAM – Księży Jezuici, Kraków 2014, s. 99–100.

³ S. Cieślak, *Kierownik duchowy Świętej Faustyny*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2011, s. 9–10.

1919 roku w Krakowie, włączył się z zapałem w odbudowę zniszczonej przez zaborców Rzeczypospolitej. W okresie międzywojennym prowadził rozległą i dynamiczną działalność, trudził się nad odnową moralną i duchową narodu. Pragnął, aby Polska stała się państwem sprawiedliwości i równości społecznej. Urzeczywistnienie tego planu widział we wprowadzeniu w życie społeczno-polityczne wartości Ewangelii Jezusa Chrystusa. Wkład o. Andrasza w rozwój Kościoła katolickiego w Polsce jest znaczny, zwłaszcza w okresie międzywojennym. Przez wiele lat przebywał w Krakowie i był związany z Wydawnictwem Apostolstwa Modlitwy. W 1921 roku zapoczątkował wydawnictwo seryjne „Biblioteka Życia Wewnętrznego”, które zawiera w większości przekłady wybitnych światowych dzieł dotyczących duchowości. Prócz tego był redaktorem czasopisma zakonnego „Nasze Wiadomości” (1923–1928) oraz „Posłańca Serca Jezusowego” (1930–1940). Jednocześnie działał na polu Apostolstwa Modlitwy i Dzieła Poświęcenia Rodziny oraz Krucjaty Eucharystycznej i Sodalicji Mariańskiej. Dał się także poznać jako ceniony kaznodzieja i rekolekcjonista, wytrawny kierownik duchowy wielu żeńskich zgromadzeń zakonnych. Z żarliwością propagował Miłosierdzie Boże, które Jezus objawił Apostołce i Sekretarce Bożego Miłosierdzia⁴.

Działalność o. Andrasza przypadła na trzy okresy: dwudziestolecie międzywojenne, kiedy

⁴ Por. tamże, s. 5–6.

odbudowywano polską państwowość, tragiczną okupację hitlerowską, która wyrządziła Polsce niewyobrażalne straty duchowe i materialne, oraz czas powojenny, w którym Kościół został poddany systematycznemu prześladowaniu przez władze komunistyczne. W każdym z tych okresów Kościół był dla o. Andrasza instytucją zbawczą oraz niezbędnym fundamentem pomyślnej przyszłości narodu polskiego. Niezwykle ważną rolę Kościoła w życiu narodu dostrzegał zwłaszcza w okresie okupacji hitlerowskiej oraz po zakończeniu drugiej wojny światowej, kiedy doszło do gwałtownej konfrontacji Ewangelii Jezusa z ideologią komunistyczną, ograniczającą życie człowieka jedynie do wymiaru materialnego i doczesnego i pod hasłami postępu pozbawiającą go wolności wyznania i sumienia. Wobec groźby komunizmu, który nie tylko ograniczał działalność Kościoła, ale także dążył do wyeliminowania go z życia społecznego, podjął ideę poświęcenia narodu polskiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Doczekała się ona urzeczywistnienia w październiku 1951 roku przez Prymasa Tysiąclecia – sługę Bożego kardynała Stefana Wyszyńskiego, prymasa Polski⁵.

Ojciec Andrasz władał w mowie i piśmie językami: łacińskim, greckim, francuskim i niemieckim. Znajomość języków obcych, zwłaszcza współczesnych, okazała się przydatna w pracy tłumacza książek do serii „Biblioteka Życia Wewnętrznego”, wydawanej przez

⁵ Tamże, s. 236–237.

Wydawnictwo Apostolstwa Modlitwy⁶. Redagował każdy tom „Biblioteki”. Z przekładanych przez siebie książek korzystał, wzbogacając własne życie duchowe oraz wprowadzając czerpane z nich natchnienia w posłudze spowiednika i kierownika duchowego, by stawać się coraz bardziej kapłanem według Serca Bożego⁷. Zajmował się też autorską działalnością pisarską. Oprócz niedawno wydanej, a wcześniej wspomnianej książki *Życiorys świętej Faustyny* wśród dawniej publikowanych tekstów na czoło wysuwa się praca zatytułowana *Poświęć się Sercu Bożemu*. Dzieło mieści się w żywym nurcie apostołskiej działalności o. Andrasza, jakim było zaangażowanie na rzecz propagowania nabożeństwa do Serca Bożego. Wezwanie biskupów do osobistego oraz praktykowanego w rodzinach poświęcenia się Najświętszemu Sercu Jezusowemu w tekście o. Andrasza zostało żywo skomentowane i przystępnie wyjaśnione. Sam akt poświęcenia, jako religijny akt kultu, postrzega autor jako szczególne źródło łaski Bożej i Bożego błogosławieństwa. Łaska ta ujawnić się ma głównie jako pomoc w moralnym i religijnym odrodzeniu poszczególnych członków i konsekwentnie całego Narodu. Taki cel przyświeca głównie owemu aktowi. Ojciec Andrasz nadto zdaje się sugerować jeszcze drugi cel, ku któremu ma prowadzić ów akt, a mianowicie spełnienie przez Polskę jakiegoś szczególniejszego zadania wobec innych narodów. Już na początku zadaje

⁶ Tamże, s. 13.

⁷ Tamże, s. 68.

bowiem intrygujące pytanie: czy „Opatrzność zasiała w organizm narodu polskiego ziarna przyszłości, i że w planach swoich liczy na nas?”. I zaraz odpowiada, że skoro Polacy zostali, mimo straszliwych doświadczeń wojny, ostatecznie ochronieni przed zhańbieniem się i załamaniem, przetrwali w swych chrześcijańskich wartościach, to należy rozumieć, że w zamyśle Bożym w przyszłości wyznaczone są dla Polski nowe perspektywy rozwoju i życia, w odniesieniu także do innych narodów. Jakie jest to szczególne zadanie czy misja, nie wyjaśnia jednak od razu, ale później umieszcza w tekście nie mniej zastanawiające sformułowanie, wyraźnie korespondujące z wcześniejszymi. Sugeruje, że poświęcenie się Polaków Sercu Zbawiciela przysłuży się dziełu Miłosierdzia Bożego w świecie.

Czy w tych stwierdzeniach o. Andrasza należy dopatrywać się nawiązania do jego osobistego zaangażowania w szerzenie nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego, które zrodziło się w nim pod wpływem objawień Siostry Faustyny?⁸

W celu szerszego rozpropagowania nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego powstaje książeczka pt. *Miłosierdzie Boże...*, którą o. Andrasz opublikował w 1947 roku. Już w następnym roku ukazało się jej drugie wydanie. Ojciec Andrasz był pierwszym kapłanem, który szerzej zainteresował się wewnętrznymi doświadczeniami i wizjami Świętej oraz upewnił ją,

⁸ Por. J. Andrasz, *Poświęć się...*, s. 6–9.